

udvalgets Betænkning kommer frem. Naar det ærede Medlem vilde have, at denne Debat skulde ende som Tolddebat, maatte jeg mene, at Grunden dertil var, at han ikke syntes, at Oppositionen havde klareret sig godt i Debatten om dette Lovforslag, og derfor var det bedst at give sig til at tale om noget andet. Det ærede Medlem vilde have en Tolddebat i Gang og talte om, at Regeringen havde rakt de Konservative en Lillefinger gennem en Tale af Statsministeren — hvor Ordet Told slet ikke findes! Det ærede Medlem talte om Muligheden af Samarbejde mellem de Konservative og Socialdemokraterne. Men det ærede Medlem skal ikke tale om Muligheden af noget saadant; man kan efter en gammel logisk Grundregel ikke slutte sikkert fra Muligheden til Virkeligheden; derimod kan man altid slutte sikkert fra Virkeligheden til Muligheden. Og Virkeligheden var den, at det ærede Medlem og hans Parti i forrige Valgperiode rakte det konservative Folkeparti ikke en Lillefinger i Toldspørgsmaalet, men hele Labben og stak Venstres barkedede Næve ind i Højres behandskede Haand i den Sag og gennemførte en Toldbeskyttelse. Det var Virkeligheden, og det var bedre at holde sig til den i Stedet for at snakke om bestemte eller ubestemte Muligheder.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager spurgte lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om der ikke var afgivet Betænkning fra Industriudvalget. Jeg skal derom sige, hvad der er oplyst for mig, at der fra Industriudvalget foreligger en foreløbig Indstilling, mærket „fortrolig“, og at Ministeriet paa Grundlag af denne fortrolige Indstilling allerede er i Gang med Overvejelser og Arbejder i saa Henseende, men at Ministeriet ikke kan fuldføre det, før det, som fra Industriudvalget er bebudet, kommer, men som endnu ikke er kommet, nemlig en endelig Betænkning, suppleret med Resultaterne af nyere Undersøgelser; først da er det muligt at lægge en samlet Plan. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann spurgte, om Regeringen har givet Industriudvalget noget Tilsagn om at følge de Henstillinger eller Forslag, der maatte komme, følger det af sig selv, at ingen Regering paa Forhaand kan give et saadant Udvalg noget Tilsagn; man maa se paa de Henstillinger, Forslag og Oplysninger, hvorpaa de støtter sig, og de Argumenter, hvorpaa de begrundes, og saa maa Regeringen tage Stilling til Helheden eller Enkelthederne, som den finder det rigtigt. Anderledes kan saadant noget vist aldrig gaa til, man

giver ikke paa Forhaand et Tilsagn, før man ved, hvad det er, man giver Tilsagn til, det maa man først vide.

Endelig spurgte det ærede Medlem Hr. Drachmann, om Industriudvalget var villigt til at paatage sig en saadan Opgave, som her foreslaas i Lovforslagets § 5. Det er mig bekendt, at der mellem Arbejdsudvalget og Industriudvalget er ført uofficielle Forhandlinger herom. Og Arbejdsudvalget har paa Grundlag af disse Forhandlinger stillet sit Forslag, som jeg følger i § 5, og jeg gaar derfor ud fra, at Industriudvalget er villigt til at paatage sig et saadant udvidet Mandat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erklærede, at han stod fuldstændig inde for de Udtalelser, han fremsatte forud for sidste Valg om Landstingets underordnede, forfatningsmæssige Stilling, men, føjede han til, det var en personlig Udtalelse. Det fremgaar imidlertid ikke af dette Bidrag til Pjecen. De fire Partier har af Foreningen „Socialvirke“ faaet Opfordring til at lade en Repræsentant fremsætte Partiets Program, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller optraadte paa det konservative Folkepartis Vegne, og enhver Vælger, enhver Læser maa faa det Indtryk, at det, han der siger, er Partiets Program. Ellers burde der være taget Forbehold allerede før Valget, ellers burde det ærede Medlem have føjet en Fodnote til eller gjort en Parentes om, at denne meget væsentlige Udtalelse, som egentlig er Rygraden i hele det ærede Medlems Valgprogram, staar for hans egen Regning og ikke binder hans Parti. Men derom var der ikke Spor. Desværre ved vi nu og har vidst i nogen Tid, at det ærede Medlem ikke alene staar fuldstændig inde for denne Sag, men desværre ogsaa fuldstændig ene. Skulde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard have Ret i sin fra min noget nuancerede Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale i Dag, skulde det kun glæde mig. Der var ikke en Gang Uld, som det ærede Medlem sagde; det var ikke en Gang saa værdifuldt, der var saa megen Bomuld, jeg kunde snarere sige Træuld, mere Værdi kan jeg ikke tillægge det; det var mig umuligt at faa fat paa Realiteten i hans Tale, om det var lidt mere venligt eller fjendtligt, er det svært at sige. Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard opfatter det saaledes, at den holder alle Udveje aabne, kan jeg kun udtale Forhaabningen om, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ret i sin Opfattelse.